
Етнодемографски процеси в Нова Загора през периода от Освобождението до началото на Втората световна война

Ирина Аврамова

Резюме

Нова Загора през периода 1878 – 1938 г. е сред българските градове с високи темпове на нарастване на населението в резултат на естествен, но и голям механичен прираст като последица преди всичко на две големи бежански вълни – непосредствено след Освобождението през 1878 г. и след Първата световна война. Стойностите на относителните дялове на небългарските етнически групи са неголеми и променящи се през годините. Промяната с най-дългосрочни последици е подреждането на циганския етнос в началото на XX в. от трето на второ място по показателя численост – след българския и преди турския. Градът се формира като среда за безконфликтно етническо общуване между българите и представителите на традиционните малцинства от цигани, турци, арменци, евреи, руснаци.

ETHNODEMOGRAPHIC PROCESSES IN NOVA ZAGORA FROM THE LIBERATION TO THE BEGINNING OF WORLD WAR II

Irina Avramova

Abstract

In the period 1878 – 1938 Nova Zagora was among the Bulgarian towns with high rates of population increase, due to both natural and mechanical growth, the latter caused mostly by two large waves of refugees- immediately after the Liberation in 1878 and after World War I. The values of the shares of non-Bulgarian ethnic groups were relatively small and variable over the years. In the early 20th century, the Roma (Gypsy) ethnic group became the second largest group – after the Bulgarian and before the Turkish. This was the most long-term and significant variation of the population within the reviewed period. At that time, the town became a non-conflict area of co-existence of the Bulgarian majority and the traditional Roma, Turkish, Armenian, Jewish and Russian minorities.

Разположена в най-източната част на Горнотракийската низина, в подножието на Сърнена Средна гора, и застроена около притоците на р.